

Կուր գետովը գնալ Երասխ և երկուսի ծովը թափուած տեղից՝ ծովեզերքովը գնալով հասնել Դարբանդ քաղաքը և այն տեղից՝ պատմութեան մէջ նշանաւոր պարսպովը լեռների և ձորերի վրայով անցնելով՝ գնալ դէպի արեւմուտք և հասնել մինչեւ Ալազան գետը՝ որ թափւում է հիւսիսից Կուր գետը. բայց աւելի յարմար է հիւսիսից Սամուր գետը և Կովկասի հարաւային վերջին լեռնաշղթայն սկսած Դուբայից և Չամախույ գաւառի լեռնամասերով գնալով և Գէօքչայի գաւառի լեռնամասերն անցնելով հասնել մինչեւ Նուխի գաւառի արեւմտեան վերջնամասը և մինչեւ Զակաթալայ քաղաքը. ուրեմն մի փոքր աշխարհ՝ կէսը լեռնային և կէսը դաշտային՝ այն է հայաստանի Արարատեան կամ Վասպուրական նահանգների չափ։

Աղուանից աշխարհի գաւառաց համար գրէ Դեռնդ պատմիչ. Գլ ԼԱ. յերես 131:

«Եւ մինչդեռ ունէր զհրամանատարութեան իշխանութիւնն Եգիս՝ յդէր գեսպան տու արքայն հիւսիսոյ, որում Խաքանն կոչէին, և խնդրէր առնել խնամութիւն ընդ նմա և հաւանեալ արքայն Խազրաց՝ տայր նմա գրոյր իւր Խաթուն. բայց խաթունն յետ սակաւուց վաղճանէր, և համարեցան իբրեւ դաւով եղեալ: Եւ (խաքանն) գումարեալ զօր բազում տայր ի ձեռս զօրավարի միոջ՝ որ կոչէր Ռաթթարխան ի գնդէն Խաթիրլիթեբայ. և առաքէր ի վերայ աշխարհիս՝ որ ընդ ձեռամբ Եգիսի, որոց սփռեալ գասպատակս իւրեանց բոտ հիւսիսոյ գետոյն հրգօրագունի՝ որ կոչի Կուր, առնուին բազում գաւառս՝ զՏէգար, զՔաղս, զՈստանի, զՄարգարանեան, զՀաքանդ, զԳեղաւու, զՉաքէ, զԲիխ, զԽենի, զԿամբելսճան, զԽողմադ: Այս գաւառք, աշխարհին Աղուանից: Աւին և զցանկալի դաշտն Բաղասական, յորում անթիւ բազմութիւն հօտից և նախիրքանդէոց բազմաց, զոր աւին յաւարի»:

Դաւառք, քաղաքք, և գիւղք, Աղուանից աշխարհի մեծաւ մասամբ անուանեալ են յանուն թաղաւորաց և իշխանաց Աղուանից, զօր. Զվանշիր, Զաւատ, Զհանկիր, Զուսուտ, Ուռնայր, Վաշագան, որպէս և հայաստանեայն:

Ճիրուանի աշխարհքի վերին մասն լեռնային է, իսկ ստո-